

ERMENİLERİN DE EĞLENMEYE HAKKI VAR

ABD'de **bir sivil toplum örgütü** olan AAA (Ermeni Milli Komitesi) genel müdürlerinden Ross Vartian'ın ibret verici sözleri:

" Madem ki artık bir de bağımsız bir ülkemiz var, Ermenistan'ı artık sadece Ermenistan'ın kalkındıramayacağını biliyor ve o bilinçle çalışıyoruz". **İbret verici ama ibret almasını bilene.**

Bahsi geçen tipteki ABD, Avrupa, Kanada ve Orta Doğu'da yaşayan Ermeniler sadece 2005 yılı içinde Ermenistan'a direk yardım ve yatırımlar olarak 2 milyar dolar göndermişlerdir. Üstüne üstlük, Yunan megaloları gibi emeller düşleyip 2014 yılına kadar falan da dünyadaki tüm Ermeni yatırımlarını Ermenistan'a yönlendirme planları vardır, Türkiye'de bile Petkim'in peşine düşerler.

Anti parantez belirtelim, AAA'yı AAA yapan da bir Ermenistan talihsizliği olmuştur. 8,3lük 1998 Ermenistan depremi AAA gibi Amerika'daki Ermeni derneklerinin dönüm noktası olmuştur. AAA'nın diaspora ve Washington yönetimi arasındaki stratejik konumu kendilerine çok önemli bir işlev sağlamış ve dolayısı ile sonraki başarıları ayaklarına getirmiştir. AAA, deprem ardından tüm Amerikan yardım organizasyonları yanında, diğer ülkelerden Ermenistan'a iletilecek yardımların da orkestrasyonu ile küresel bir kurum olmayı başarmıştır. Biz de deprem olmuş, Türkler bir anlık galeyanla para toplamışlardır ama Ermeni mantalitesini andıran bir "büyük düş" gelişim süreci izlenmemiştir.

Yine zamanlama açısından ele alındığında, Ermenilerin bir büyük şansı daha olmuştur. Nixon yönetiminin sonlarına kadar Amerikan politik çarkı, Temsilciler Meclisi'nde meclisin kıdemli üyelerinden oluşan çeşitli meclis komiteleri tarafından yapılandırılırdı. Ancak 1975'te tüm Amerika'yı sarsan bir olay oldu. Cumhuriyetçilerin, Demokrat Parti Washington merkezine yaptıkları bir gece yarısı ihlali ABD'de Nixon'u istifaya kadar getirdi. Watergate skandalı olarak bilinen bu olayı takip eden sonuçlardan birisi de, meclis içinde yeni reform kararlarının alınması olmuş ve örneğin artık sadece kıdemli milletvekillerinin değil tüm meclis üyelerinin tüm meclis komiteleri içinde yer almalarını sağlayıcı bir karar alınmıştı ve o tarihten sonra Ermenilerin tavladığı tüm tıfıl Temsilciler Meclisi üyeleri ellerini kollarını sallayarak önemli mevkilere gelebilmişti.

Bu nedenle de artık sadece Ermeni lobisinin Temsilciler Meclisi'ndeki tüm lokomotifleri artık kendilerini meclisin her köşesine getirir götürür olmuştur, ama Türkler bu gelişmeden de nasiplerini almayı bilmemişlerdir.

Turgut Özal'ın desteği ile ABD'deki Türk varlığının örgütlenmesi ve ABD'deki sistemin bizim adımıza da kullanılması konusunda önemli adımlar atılmış, yeni çatı örgütleri dernekler kurulmuş ve halen hayatta olanların aktivitelerine de yeni ivmeler kazandırılmaya çalışılmıştır.

Ancak bizim bu sözde sivil toplum örgütlerimiz de bugün, kendi üzerine vazife olmayan işlere bulaşmak, resmi borazancılıkla uğraşmak, gönüllü çalışan-çalışacak insanları küstürmek ve değerlerimizden kopuk faaliyetler yapmakla meşgullerdir.

80li yıllarda başlatılan ve Şükrü Elekdağ gibi elçiler sayesinde geliştirilen bu başarılı çalışmalar, maalesef bir türlü istenilen noktalara gelememiştir ve hala Amerika'daki Türk varlığını gerçek anlamda temsil etmekten ve Türkiye'nin ABD'de etkili bir şekilde tanıtılmasında gerekli koordinasyonu sağlamaktan uzak durumdadırlar.

Bu dernekler sürekli olarak "Tanıtma Fonu'ndan nasıl para koparırsınız?" in peşindedirler. Türk evi açılacak, para ver. Festival yapılacak, para ver. Türkiye'den türkücü getirtilecek para ver. Köfte yapılacak, para ver. Ver devlet baba para ver. **Hiç utanmazlar, bu yurt dışında, Türkiye insanına göre bir eli yağda bir eli balda yaşayan derneklerin insanları.** Tanıyanlar "sen de başkanlık yaptın" diyebilirler ancak bilinsin ki benim Washington çatı örgütü başkanlığım döneminde Türkiye'den kuruş alınmamıştır. Çünkü her zaman söyledik, devlet her şeyi yapamaz ve yapmamalıdır da.

Bu nedenle **yurt dışındaki sivil toplum çatı kuruluşlarının yeniden yapılanmasını sağlanmalıdır.** Devletin verdiği paraların bilgisiz, meraksız ve beceriksiz ellere teslimi, yönetimdeki çarpıklıklar, oligarşik ve halktan uzak yapılanmaların hesabı sorulmalıdır.

Bahsi geçen derneklerden birisi Türkiye'nin Tanıtma Fonu'ndan gelen büyük paralarla her yıl New York'taki o meşhur Türk Yürüyüşü'nü düzenler. **Cızbız köfteler, geçit törenleri, Türkiye'den getirilen şarkıcı, türkücü, ahçılar, halk dansları ekipleri, Mehter takımları için dünya para dökülür. Bakan ve milletvekillerimiz de fırsattan istifade önde yürür ama ne bir Amerikalı'nın haberi olur, ne de medya takip eder bu yürüyüşü ama gazeteler Türkiye'de başlık atar: "Muhteşemdik**

30 yıldır Amerika'da gözlemledim, Ermeniler hiç festival falan düzenlemezler, paralarını başka işlere harcarlar. Onun için bu derneklerimiz bir iyilik yapsalar da o **festivallere su Ermenileri de davet etseler.**

Onların da eğlenmeye hakkı var. Çalışmaktan canları çıktı zavallıların.